



JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 4. ÉVFOLYAM 3-4. SZÁM • 2007. MÁRCIUS-ÁPRILIS

Győzelem a halál fölött

Az Apostoli Hitvallásnak van egy különösen hangzós sora: „Szálla alá poklokra”. Kétségkívül ez a legkésőbbi eredetű része a hitvallásnak, ez azonban nem csökkenti értékét. Alapja ugyanis nem egyszerűen az őskeresztény hitvilág, a hagyomány, hanem az Ige. Az idézett sor nem fedi mindenben a Biblia közvetlen kijelentéseit, lényegében azonban biblikusnak mondható. Hogyan is áll Jézus Krisztus „pokolraszállásának” kérdése?

Először is: pokolraszállásról nem tud a Szentírás. Az Apostoli Hitvallásban szereplő görög kifejezés (hádész) sem poklot jelent, hanem a holtak országát, a holtak tartózkodási helyét. Ugyanez mondható el a latin szövegről is (infernus = alsó, inferna = alvilág). Leszállt a holtak birodalmába, a halottak közé (descendit ad inferna). A hádész héber megfelelője a sööl. A zsidók ezt amolyan szomorú várakozóhelynek gondolták, ahonnan nem lehet meglátni Isten arcát. Az izraeliták – éppúgy, mint a pogányok – föld alatti helyként képzelték el a holtak hazáját.

A dogmatörténészek és valláskritikusok közül jó néhányan próbálkoztak azzal, hogy az Úr „pokolraszállását” párhuzamba hozzák bizonyos pogány istenek, héroszok vagy épp emberi hősök alvilági kalandjaival. Valóban fölfedezhető helyenként hasonlóság. (Gondoljunk pl. az egyiptomi Oziriszre, a babiloni Tammuzra, Gilgames eposzának alvilági jeleneteire, a görög Odüsszeiára; Orfeuszra, Attiszra és Adoniszra stb.) A hasonlóság azonban csak lényegtelen kérdésekben áll fenn, és eltörpül a különbözőségeik mellett. Addig ugyanis, amíg az imént említett esetekben történetiségről aligha beszélhetünk, Jézus Krisztus történetiségéhez nem fér kétség. Jézus Krisztus alászállására egyetemes szabadítás végett kerül sor. Nincs olyan pogány „párhuzam”, amelyben egyetemes megváltási szándék nyerne kifejezést. Krisztus nem önmagáért, nem egy emberért és nem is kí-

váncsiságból szállt le – ahogy Máté fogalmaz (12:40) – a föld szívébe, hanem azért, hogy teljessé tegye a megváltás művét.

A „pokolraszállás” – mint kifejezés – hibás. A pokol szó ugyanis a magyar nyelvben elsősorban az elkárhozottak végső helyét jelenti. A „leszállás” sem olyan egyértelmű. Mit tett akkor tehát Jézus halála után? A helyes választ a Bibliától várhatjuk csupán. Meg is kapjuk. 1Péter 3:19 szerint először is: Jézus nem leszállt, alászállt, hanem egyszerűen elment (poreüteis), és nem a pokolba, hanem a börtönbe, a fogházba, az őrizet alatt tartottak közé (fűlaké). A megelőző (18.) versből az is kiténik, hogy mindez szellemi létformában történt. Ezt a verset (és a következőt) így adhatnánk vissza: Krisztus is meghalt egyszer a bűnök miatt... hogy (titeket vagy minket) odavezessen Istenhez. Meghalt ugyan testre nézve, de megelevenítettett Szellem tekintetében, vagy Szellem által, 19. v. – amiben (ti. Szellemben) – miután elment – a fogházban levő lelkek előtt kezdett prédikálni.

Ez az ige tisztázza azt a lényeges dogmatikai kérdést, hogy a kereszten elhangzott „elvégeztetett” (és az azt közvetlenül követő halál) után tovább folytatódott-e Krisztus megalázkodása úgy, hogy a pokol kínjait is kiálta miattunk, oda is leszállt; vagy a halál beálltával tényleg befejeződött a megalázkodás útja, s a halál pillanatától a fölmagasztaltatás kezdődik. A tisztázás eredménye: Jézus nem szenvedni ment a pokolba. (A kálvini reformáció, miután igyekezett teljesen elszigetelni magát a római egyház tisztítóház-tanától, ilyen utolsó, nagy szenvedésként értelmezte Krisztus „pokolraszállását”.) Krisztus nem alászállt, nem is vitézett, hanem ment. Az ige arra nézve is tartalmaz indirekt utalást, hogy a holtak hazájába nem leszállni kell, hanem elmenni. Jézus nem a „minden élő útján” kerül a holtak közé, hanem tudatosan megy, és nem szenvedni, nem is passzívan kívánni a

húsvét reggelt, hanem prédikálni és szabadítani.

Honnan tudjuk, hogy evangéliumot hirdetett? Péter közlése világos. Azt a kifejezést használja (kérüszó), amelynek jelentése ugyan egyszerűen hirdetni, kihirdetni, de amelyről az is köztudott, hogy tipikusan az Ige (üzenet, evangélium) kihirdetésének műszava. Jézus saját győzelmét hirdette meg. S hogy evangélizált, az közvetve látszik Ef 4:8-10-ből. A „hirdetés” eredménye az ige szerint bizonyos foglyok kiszabadítása és fölville (ti. a mennybe) ajándékként. (Ef 4:8 helyes fordításából ez világos. A görög szöveg jegyzete is utal erre. Az idézett 67. Zsoltár 19. versének ez a része a Septuaginta szerint is en antrópó, a héber szövegben: báádám. A szó szerinti fordítás tehát: ajándékokat adott emberekben, magyarabban: emberajándékot adott.)

Krisztus evangélizációja tehát eredményes volt a holtak között, s akik szívesen fogadták, azok megszabadultak. Sok-sok kérdés vetődik föl a témával kapcsolatban, amelyekkel itt nincs módunk foglalkozni. A fölvetődő kérdések egy részére természetesen nem is tudunk válaszolni, nem tartoznak a kinyilatkoztatás területére, titkok. Mindenesetre az biztos, hogy Krisztus nem a pokolba ment, hanem a holtak közé. Nem szenvedni ment, hanem azért, hogy a halál foglyait kiszabadítsa. Nem „szálla alá poklokra”, hanem egyszerűen: elment a halottakhoz, mégpedig szellemi létformában. Így aztán az sem kérdés, hogy hová? Hozzájuk! Értük! Nem tudjuk, hogy hogyan kommunikált velük, de biztosan megtalálta a módját. Kihirdette győzelmét. Ő, akinek esetenként már földi élete során is megnyilvánult a halál fölötti hatalma, nagypénteken diadalmasan vonult be a halál birodalmába. Nem győzni ment, hanem mint győztes, mint aki már győzött, mint aki már ott is Úr, szabadító Úr. Húsvét a földön élők előtt is nyilvánvalóvá tette, hogy Krisztus él, de a húsvét már nagypénteken elkezdődött. A dicsőség útja a holtak közt indult.

Folytatás a 2. oldalon

Folytatás az 1. oldalról

Péter apostol pontosan érzi, hogy csak Krisztus által van üdvösség, hogy nincs az ég alatt más név, amelyben megtartást lehet találni (Ap Csel 4:12). Ez a megállapítás érvényes a múltra, a Krisztus előtti emberiségre (azokra, akiknek a holtak birodalmában tartott evangélizáció lehetőséget biztosított az Úr megismerésére és a mellette való döntésre), érvényes jelenre és jövőre. Senki nem kerül ítéletre addig, amíg nem volt lehetősége arra, hogy döntsön Krisztus mellett, vagy ellene. Hogy hogyan biztosítja majd az Úr ezt a lehetőséget, nem tudjuk, de azt igen, hogy ő igazságos és irgalmas, s anélkül, hogy lehetővé tenné valakinek a mellette való döntést, nem fogja számon kérni annak hiányát. Egyszer mindenképpen szembekeverül sz Jézussal, és döntened kell: vagy mellette, vagy ellene! Ő melletted döntött. Érted tett mindent, amit tett. Vajon lesz-e erőd elfogadni az ő meghívását, és megfogni a kezét? Imádkozz érte, hogy legyen!

Jézus győzött. A diadalmenet a holtak között kezdődött. Megjelent a Szabadító! Folytatódott a földön a feltámadás után. Kiteljesedett a mennybemenetellel. A Fiú az Atya jobbára került. Embereket vitt magával Ő, a második Ádám, aki zsengeje lett azoknak, aki elaludtak – hogy kinyíljon általa a menny minden Őt elfogadó ember számára. – Az Atya meghallgatta Fiának főpapi imáját: „Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, ők is ott legyenek...” (Jn 17:24.) Ott vannak, Vele vannak. S azóta is – akik Őbenne halnak meg – odamennek: „Ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám!” (Jn 12:26); „Kíváncszom elköltözni és a Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb!” (Fil 1:23) A halál legyőzött hatalom, de hatalom ma is. Az ember halandó maradt. Krisztus diadalútjának, győzelmének utolsó állomását jelzi a jövőbe tekintő íge: „A halál nem lesz többé, sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak” (Jel 21:4).

A kereszten függő Jézus azt mondta: „Elvégeztetett!” A trónon ülő visszatérő Úr azt mondja majd: „Meglett!” – Megszületett, előállt. Vége a vajúdásnak, vége a megmegújuló fájdalomnak. Megszületett a gyermek. Elkészült a menyasszony. Beteljesedett a nagy mű. Bezárult a kör. Íme a diadalmenet vége: hogy aztán kezdődjék a menyegző, a korszakokon át tartó boldog élet az új világban.

Pál apostol buzdításával szeretném befejezni ezt a gondolatsort: „Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel!”

Dr. Almási Mihály

Egy kis csokor hívó ember, aki mert nagyot álmodni

(A dunaujvárosi baptista gyülekezet templomot épített)



Az új dunaujvárosi Baptista Imaház

Három évvel ezelőtt pünkösdhétfőre a pesterzsébeti gyülekezet hajókirándulást szervezett Dunaujvárosba. Az út előkészítése céljából egy szép tavaszi vasárnap Almási testvérrel együtt lementünk, hogy megnézzük a helyszínt, és találkozunk a dunaujvárosi testvérekkel. Dél-előtt részt vettünk az istentiszteleten, melyet az öregek napközi-otthonának egyik kis termében tartottak, és jelen volt a gyülekezet apraja-nagyja, összesen talán 20 fő, többségük nyugdíjas korú nőtestvér.

Braun Ervin gyülekezetvezető testvér beszámolt nagy tervükről: hogy imaházat akarnak építeni, sőt, már állnak is a falak! Úgy gondoltam, hogy biztosan egy kis imateremről van szó, de még az is merész vállalkozásnak tűnt, látva a gyülekezet létszámát. Amikor viszont megláttuk az épülő imaházat, elakadt a szavunk: egy TEMPLOM falai magasodtak előttünk. Braun testvér nagy hittel és lelkesedéssel mutatta a kb. 150 főt befogadó nagytermet, a bemelegítő medencét, a leendő gyermekmegőrzőt, karzatot

stb. Erő feletti feladatnak tűnt számunkra a testvérek vállalkozása.

A kirándulás remekül sikerült, a kis gyülekezet igazi testvéri szeretettel fogadta, és látta vendégül a Duna-parton az egy egész hajót megtöltő erzsébeti kirándulósereget. Ismét volt lehetőségünk megnézni az építkezést, és látni az idős testvérek szemében a csillogást, és a hitet, elszántságot az építkezéssel kapcsolatban.

Az építkezésről folyamatosan kaptunk híreket, mivel a dunaujvárosi testvérek is viszont-látogattak minket, valamint Almási testvér havonta végzett lelkipásztori feladatokat náluk.

2007. március 24-én délután ismét egy népes csapat indult Pesterzsébetről Dunaujvárosba, hogy eleget tegyen az új imaház ünnepélyes megnyitására küldött testvéri meghívásnak. Megérkezve, már messziről feltűnt a magas tornyú új baptista templom. Közeli megcsodáltuk a rendezett udvart, parkolót, szépen bevakolt fehér templomot. Mikor beléptünk az imaházba, to-



A szalagátvágás



Vasadi Teodor lelkipásztor köszönti a gyülekezetet



A pesterzsébeti kamarakórus énekel



Dr. Almási Mihály lelkipásztor igét hirdet



Dr. Kálmán András polgármester köszönti a gyülekezetet

vább folytatódott a meglepetés-sorozat: szószék, gyönyörű új padok, székek, bemelegítő medence, világítás, karzat, nagy, világos, tágas tér, és több mint kétszáz ember.

A Dunaújvárosi Hírek c. napilap március 26-án, hétfőn a címlapon fényképes riporttal emlékezik az imaház megnyitójára. A cikk a harmadik oldalon folytatódik, egy a baptistákról szóló alapos ismertetővel. Úgy gondolom, hogy az ötvenes évek templom nélküli városa – ahol ma minden keresztyén felekezetnek van temploma, ahogy ezt dr. Kálmán András polgármester üdvözlő beszédében megjegyezte – gazdagodott az új baptista kápolnával. Úgy tudjuk, hogy a szombat délutáni protokolláris megnyitót követően vasárnap délelőtt és délután ugyancsak kétszáz fő körüli gyülekezet ünnepelt. Az istentiszteletre több mint húsz helyről érkeztek testvérek.

Minden új templom új missziós lehetőség is. Ezt hangsúlyozták a felszólaló társegyházak lelkészei és a baptista lelkipásztorok. Kívánjuk, hogy az imaház töltsen be Istentől rendelt funkcióját, és az ott felcsendülő ige jelentsen áldást az egész város számára.

- am -

Az ünnepélyes megnyitó programját dr. Kiss Ferenc helyi lelkipásztor vezette le. Igét hirdetett lelkipásztorunk, dr. Almási Mihály testvér, közreműködött a pesterzsébeti énekkarból és zenekarból leutazott szolgáló csoport Tóka Szabolcs és Baka Sándor testvérek vezetésével.

Az ünnepélyes megnyitón részt vettek, és kedves szavakkal köszöntötték a gyülekezetet a város polgármestere, a helyi társegyházak lelkészei, valamint több – a környező gyülekezetből érkezett – baptista lelkipásztor.

Braun Ervin gyülekezetvezető testvér beszámolt az építkezés menetéről, nehézségeiről, és hálaadással emlékezett meg az építkezés során megtapasztalt imameghallgatásokról, testvéri segítségéről, és a gyülekezet hitének megerősödéséről.

Az emlékezetes délután gazdag szeretetvendégséggel zárult.

Út közben hazafelé egy Lukátsi

Vilma-vers utolsó néhány sora jutott eszembe:

*„Az én erőmből nem sok futja,
de az Övének nincsen gátja.*

*Erőnk felett való utunkat
Isten erőnk felett megáldja.”*

A dunaújvárosi bevásárlóközpont szomszédságában magaslik a kereszt az új baptista templom tornyán, hirdetve, hogy egy maroknyi hívő ember templomot épített a jövő nemzedék számára azzal a hittel, hogy egyszer megtelik Istent dicséző hívő emberekkel, és hogy: „hadd lássák és tudják meg, vegyék észre, és értsék meg, hogy az Úr keze vitte ezt végbe...” (Ézsaiás 41:20).

Dr. Erdős Péterné

Templomavatás

Dunaújváros (ka) – A dunaújvárosi hívek, és Braun Ervin, a baptista gyülekezet vezetőjének legnagyobb öröme végre megnyitja kapuit a helyi baptista templom.

Március 24-én, és 25-én ünnepélyes keretek között tartják meg a baptista gyülekezet templomának megnyitóját. A kétnapos rendezvény szombaton délután három órakor veszi kezdetét, amikor a nemzeti színű szalag átvágásával hivatalosan is megnyitja kapuit a templom.

A gyülekezet lelkipásztora dr. Kiss Ferenc, majd Dunaújváros polgármestere, dr. Kálmán András köszönti a híveket. Ezen a napon a Baptista Teológia professzora dr. Almási Mihály hirdet igét, majd a helyi gyülekezet vezetője tart beszámolót a templom építéséről. Braun Ervin előadása mellett a társegyházak lelkipásztorai is megszólalnak. A vendégelőadóként közreműködő pesterzsébeti

kamarakórus tagjai alkalomhoz illő, ünnepélyes zenével készülnek.

Vasárnap tovább folytatódik az ünneplés: délelőtt fél tízkor és délután kettő órakor ismét dr. Kiss Ferenc, a helyi lelkipásztor hirdet igét. Az ünnepi alkalmakra összegyűlt

A templom építéséről Braun Ervin tart előadást

hívek a kiskőrösi férfikar énekét hallgathatják.

Tehát, a Dunaújvárosi Baptista Gyülekezet most szombattól a Petőfi Sándor utca 61. szám alá „költözött”, ahol – a szokásos időpontokban – szombatonként délután öt órakor, vasárnaponként pedig délután négy órakor várják istentiszteletre a gyülekezet tagjait. A templom megnyitójára pedig minden érdeklődőt szeretettel várnak.

SZŐKEPUSZTAI HÍRLEVÉL

Hadd kívánjam Isten gazdag áldását mindenki életére, akiket a Szőkepusztai Baráti Kör tagjainak tekintünk. Kik is vagyunk ebben a körben?

1. Mindazok, akik valaha Szőkepusztán éltek, illetve azok hozzátartozói.

2. A volt szőkepusztai (később kaposvári) lelkipásztorok és hozzátartozói.

3. Mindazok, akik jelentkeztek a Baráti Körbe.

4. Mindazok, akik eddig támogatták a munkánkat.



Tereprendezés

A kőműves munka a végéhez közeledik



5. Mindazok, akik jelezték, hogy segíteni szeretnék a gyermekmissziós centrum létrejöttét és működését Szőkepusztán.

6. Mindazok, akik a nyári konferencián akár a fúvós zenekarban, akár egyébként szolgálni szeretnének (főzés, szállítás, stb.).

7. Mindazok a gyülekezetek, amelyekből Szőkepusztára költöztek annak idején, vagy ahol most volt szőkepusztaiak (ill. azok hozzátartozói) élnék, és ezen gyülekezetek lelkipásztorai.

A kör egyre bővül és a munka napról napra előbbre tart. Tekintsük át a jelen helyzetet, a múltira is figyelemmel!

Amint arról a „Jó Pásztor” legutóbbi számaiban hírt adtunk, Szőkepusztán (a Somogy megyei Libickozma határában) megkezdődött az 1931-ben épített és közel 50 éve elhagyott álló baptista imaház teljes felújítása és Gyermekmissziós Központtá alakítása. Az ünnepélyes megnyitóra 2007. július utolsó vasárnapján (29-én) délelőtt kerül sor országos baptista fúvóstalálkozó

keretében. Szeretettel hívunk mindenkit erre a konferenciára.

Az ünnepi megnyitó után közös ebéddel várjuk a résztvevőket. A főző-sütő „versenyre” már eddig is sokan jelentkeztek. A halászlé, pörkölt, gulyás és egyéb után a fiataloknak sportrendezvényeket szervezünk, a gyerekeknek különféle játékokat, mások el-sétálhatnak a halastavakhoz (természetesen horgászni is lehet) vagy az Aranyos-patakhoz, ahol bizony valamikor aranyat mostak, az 1920-as évektől kezdve pedig a bemeríté-



Megmenekül az imaház az enyészettől – újravakolt falak

A két torony közül az egyik



si ünnepeket itt rendezték a szőkepusztai hívók. Este nem marad el a tábortűz.

Az imaház körüli erdőt kiritkítottuk, az imaház előtti tisztást bővítettük, kitarítottuk, befűvesítettük. Megtaláltuk a régi kuttat, kijelöltük a főzőhelyeket.

Sok-sok köszönet illeti a Baráti Kör első tagjait, a volt szőkepusztaiakat, akik ma

szétszórtan élnek az országban, sőt a tengeren túl is, az Egyesült Államokban és Kanadában. Hálásan köszönjük az adományokat, amelyek lehetővé tették az eddigi munkát.

Március közepén megkezdődött az imaház teljes belső és külső tatarozása, a díszítések helyreállítása, a festés, és a kiállítás elkészítése. A kőműves munka március 30-ára befejeződött, és lassan zöldül az új pázsit. A költségek meghaladják a 800 000 forintot.

A faluban folytatódik a gyermektábor céljait szolgáló építkezés. A költségek itt is messze meghaladják lehetőségeinket, de biztosak vagyunk abban, hogy az Úr munkájában állunk, és hogy ő gondoskodik az anyagiakról is. Szükségünk van építőanyagokra, festékre, jó állapotú székekre, padokra, asztalokra, egy aggregátorra, egy nagyobb (katonai) sátorra, néhány kisebb (4-6 személyes) sátorra, egy terepjáró (esetleg rendszám nélküli) autóra vagy vontatóra, kis traktorra, fűkaszóra, használt kerékpárokra, sporteszközökre. Az új épületnél téglára, nyílászárókra, a tetőhöz faanyagra.

Elkészült az alap és lábazat, a víz és elektromos áram bekötése. Megvan a tetőcserép (bontott) és némi faanyag (bontott).

A gyermekek nyári táboroztatásához (az idén csak augusztusban) keresünk teljes hónapra egy házaspárt, akik a főzést, ill. a gondnoki teendőket ellátnák. Jogosítvány szükséges!

Bármilyen ötletet, följánlást szívesen veszünk, a 06-20/886-0845-ös baptifonon, a szőkepusztabapt@freemail.hu e-mail címen, vagy faxon: a 06-1/283-1413-as telefonszámon. (Adományokat is szívesen veszünk. A mellékelt csekken kérjük aláhúzni „Szőkepuszta”.)

Örömmel és hálaadással fogadunk minden segítséget, s ahogy eddig is tettük, levélben visszaigazoljuk. (Egyéni adományként eddig 409 000 forint érkezett.)

Biztosak vagyunk abban, hogy az Úr, aki egyetlen épületként megvédte ezt az imaházat a háborúban, amikor istállóként használták; a tézsesítés idején, amikor gabonarakartár volt (a kisterem pedig méregraktár); és azóta évtizedekig ajtók nélkül üresen; a felújított imaházat, ahol újra felhangzik az ige és az Istent dicsérvő ének, tovább fogja őrizni, ahogy a romokból fölépülő jeruzsálemi templomról szolt a próféta által:

„Én pedig – szolt az Úr – tűzfal leszek körülöttem és megdicsőítem magamat benne!” (Zak 2:5).

Budapest, 2007. március 15.

Testvéri és baráti üdvözlettel:

Dr. Almási Mibály

A JÓ PÁSZTOR NYOMÁBAN

Walter SCOTT*
1771–1832

Nagyon boldog ifjú pár érkezett Laswade Lakba – szerényen kunyhónak hangzik, de valósággal parkos villa – 1798 elején. Karácsonykor keltek egybe, és pár napi edinburghi időzés után jöttek ki Esk-parti kedves otthonukba.

Walter Scott még csak 26 éves, egyetlen könyve sem jelent meg, hírnévre sem vágyik. Arra törekszik, hogy folyóparti otthonát a legszebbé varázsolja. Végtelen szorgalommal gondozza a kertet és a zöld pázsitot. Néhányan viccesen megjegyezték, hogy későbbi szellemi termékeire korántsem pazarolt annyi időt és munkát, mint a kertre. Az edinburghi útra nyíló főkapura saját kezűleg készített diadalívet.

Ebben a romantikus otthonban töltötte legszebb éveit, és itt alapozta meg írói hírnevét.

A négyszögletű kerti pázsit közepére napórát rendelt, és mottójául három görög szót: „Az éjszaka közeleg”.

Nem volt búskomor ember, de az élet napsugaras fiatalságában is gondolt arra, hogy a leghosszabb munkás nyári nap is alkonyatra hajlik, a napfény nem tart örökké. Urunk figyelmeztetése szerint éjszaka jön, amikor senki sem munkálkodhat.

Menyasszonyát különösen azzal emléttette el, hogy kijelölte a kertben sírhelyét. „Micsoda gondolat – írja menyasszonya esküvőjük előtt – hogy sírhelyét készíti. Ha felesége volnék, azt kellene hinnem, hogy már megunt, és terhére vagyok. Rossz bók az ilyesmi esküvő előtt. De én hiszem, hogy nem érem meg ezt a napot. Ha mindig ilyen gondolatokkal foglakozik, mennyire lehet kedves és vidám!”

Szegény megszeppent menyasszony!

Szerencsére hamar meggyőződhetett, arról, hogy félelme alaptalan. Vőlegénye csak arra figyelmeztette magát, hogy a nap nem tart örökké, éppen ezért arra kell

törekedni, hogy jól felhasználja. Az éjszaka közeleg, tehát élj boldogan, amíg tart a nappal. „Nekem munkálkodnom kell, amíg nappal van – mondja Üdvöztőnk – mert jön az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhat.”

Scott napórájának mottójával talán dr. Johnsont követte, aki zsebórája lapján hordta ugyanezt a jelmondatot. Bizonyos jellembeli hasonlatosság van kettőjük között.

1831-t írunk, Scott 60 éves.

33 év röppent el azóta, hogy menyasszonyával a laswadei otthonuk gyepén sétáltak. Akkor még egyetlen műve sem volt megírva, most pedig valamennyi kész. Hír és tisztelet övezi az író.

Felesége ezt már nem érte meg, 5 éve halott. Az ifjúság napjának ragyogó fénye aláhanyatlott, az éjszaka valóban közeleg.

Sir Walter Duglasban van barátaival, köztük Lockhart Eliottal. Legutóbbi találkozásuk óta betegek voltak mindketten, és kölcsönösen sajnálkoznak egymás állapotán. Scott megígérte, hogy hazafelé menet meglátogatja barátját otthonában. Másnap azonban, amíg reggelijét fogyasztotta, jött a szomorú hír, hogy barátját hazatérése után szélütés érte és az életéért aggódnak. Azonnal indult. Vendéglátója marasztalta, ő pedig ezt mondta: „Nem maradhatok. Mennem kell, hogy munkálkodjam, amíg még nappal van. Fiatalon ezt az ígét helyeztem a napórára, és bizony sokszor hiába prédikált.”

Lehet, hogy így van, de ha azt a sok klasszikus művet nézzük, amivel nemzete irodalmát gyarapította, azt kell mondanunk, hogy a napóra elég eredményesen „predikált”.

Bölcsen tette, hogy már fiatalon figyelmeztette magát a földi élet mulandóságára.

Carlyle Tamás és Huntleigh, a költő sédtáltak egy elragadóan szép vidéken. Ragyogó, csillagtáboros este volt, és mindketten sokáig csodálták az eget. Egyszer a költő így szólt: „Szépséges Isten!”

Carlyle Isten félelmetes szentségét szemlélve, ugyanekkor azt mondta: „Retentő Isten!” – és mindkettőjüknek igaza volt. Carlyle is félt az éjszakától, mint Scott és Johnson. Attól félték, hogy az éj le ne szálljon dolgaik végezte előtt. Carlyle mondta valahol: „Legnagyobb boldogság dolgaink befejezése. Nem az a legnagyobb baj, ha nem tudok enni, hanem ha nem tudok dolgozni. Az a legkétségbeejtőbb, ha az ember nem tudja rendeltetését emberhez méltóan betölteni. A nap hanyatlak, életünk hirtelen eltűnik, és itt az éjszaka, amikor senki sem dolgozhat.” Egyik könyvét e szavakkal végzi: „Azt mondom magamnak: alkoss! Legyen bár alkotásod a végtelen picit töredéke – végezd el Isten nevében! Ha mindjárt a legutolsó erőd is: ki veled, fel, fel – bármit végezz is kezud – tedd teljes erőddel! Dolgozz, amíg nappal van, mert jön az éj, amikor senki sem dolgozhat!”

Johnson, Scott és Carlyle a történelem áldott munkásai lettek.

Dr. Johnson számára is eljött a rettgett tél. Az öregkor gyengeségei gyorsan ránehezdedtek – írja Macaulay. Amitől oly nagyon félt, megérkezett. A halál közelsége egész életét beárnyékolta. Amikor azonban a Király közvetlen közelébe jött, a felhő elvonult Johnson elméje felől. Szokatlanul csendes és türelmes lett. Nem gondolt többé félelemmel a halálára és ami azután következik. Sokat beszélt Isten kegyelméről és Krisztus engesztelő áldozatáról. Hiite legyőzte félelmét, elragadtatással szólt Isten szeretetéről, barátai előtt a keresztre mutatott és maga teljes bizalommal tette le lelkét Krisztusa kezébe. Az éjszaka közeleg – mondta magának remegve újból és újból. De amikor valóban eljött, zavartalan volt, mint az újszülött álma, millió és millió csillaggal fényes.

Folytatás a 6. oldalon

* Walter Scott nemcsak korának legünnepeltebb és legtöbbet olvasott regényírója volt, de ösztönzése és módszerbeli hatása pontosan kimutatható a következő írói nemzedékek fontos és továbbható alakjain. Romantika és realizmus egyaránt tőle vett példát. Balzac nem olyan, amilyen, és Jókai sem olyan, amilyen, ha nincs előttük tisztelt és szeretett mesterként Walter Scott. De ez csupán az irodalomtörténeti helyet határozza meg, világirodalmi helye azonban a könyvkereskedések és közönyvtárak statisztikájából olvasható ki. A régmúlt angol romantikának ez a legfőbb regényírója jó néhány könyvével ma is világszerte a népszerű olvasmányok szerzőjének bizonyul. Manapság is újra meg újra fordítják a legkülönbözőbb nyelvekre. S legismertebb regényének hőse, Ivanhoe, de még inkább ennek a kalandos történetnek híres mellékalakja, Robin Hood, odatartozik a nagyközönség halhatatlan ismerőseinek sorába.” (Hegedűs Géza: Világirodalmi arcképcsarnok I. 184. oldal.)

Folytatás az 5. oldalról

Az éjszaka, amely jól végzett napi munka után következik, sohasem félelmes.

Walter Scott számára is eljött az éjszaka, melyről napórája sokáig és jó eredménnyel beszélt.

Áhítattal állunk meg e zárójelenet előtt. Abbotsfordon van, körülvéve unokáival és kutyáival. Gyengesége következtében nem tud felkelni, de toloszékén körülhordozzák a gyepen. Megsimogatja unokáit, megveregeti hű kutyái fejét, és megcsodálja kedvenc rózsáit. – „Sokat láttam életemben – mondja hangosan magának –, de házámhoz fogható szépet nem. Hordozzatok körül még egyszer!”

A körsétától és hullámzó érzelmeitől kifáradtan teszik ágyba. Reggel könyvtárszobájába viteti magát. A középső ablak elé állítják toloszékét, ahonnan lelát a Tweed csillogó víztükrére. Áttekint ezerkötetes könyvvállványán.

„Olvass nekem” – mondja Lockhartnak.
„Melyik könyvből olvassak?”

„Hogy kérdezhetsz ilyet? Csak egy van!”

Lockhart leveszi a Bibliát, és olvassa János evangéliuma 14. fejezetét: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, higgyetek Istenben, higgyetek énbennem. Az én Atyám házában sok lakóhely van, ha nem úgy lenne, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítssek nektek...”

Az egyedülálló ígék, melyek sok ezer halálos ágy mellett meghitt vigaszt jelentettek, mennyei harmóniaként jutnak a beteg fülébe.

„Ez nagy vigasztalás – rebegi –, igen nagy vigasztalás.”

Csak egyféle módon készülhetünk az éjszakára: munkával. Ezt mondta Jézus: „Munkálkodni kell, amíg nappal van, mert jön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhatik.” – A jó napi munka jó éjszakai pihenést szerez.

Johnson, Scott és Carlyle megtanulták ezt a titkot, de őtöle, Jézustól tanulták meg, és úgy lettek azokká, akik voltak. Vették az ő igéit, és bevették idejekorán óráikba, napóráikra – és szívükbe!

BIZONYSÁGTÉTELEK

Találkozásom az élő Jézus Krisztussal

Azt szeretném néhány mondatban elmondani, hogyan talákoztam Jézus Krisztussal, hogyan fogadtam el személyes megváltómként, és hogyan változott meg azóta az életem. Tizennégy éves koromban felláztam az apám ellen (előtte nem sokkal váltak el a szüleim és én egy ideig vele maradtam), s azután nem ismertem el semmilyen hatalmat, ami felettem áll. Egyedül saját magamban bíztam és az érdekelt, hogy én mit szeretek. Persze a tiltott dolgok sokkal jobban vonzottak, mint az egyszerű „hétköznapiak”. Fiatalon kapcsolatba kerültem az itallal, azután később kábítószerrel is. Egy új dimenzió nyílt meg előttem, amit nem győztem habzsolni, nem tudtam betelni a kínálkozó lehetőségek hatalmas tárházával. Nincsenek szabályok, nincsenek kötelességek, nincs felelősség. Minden lehetséges, csak most, csak itt, csak miattam történik minden.

Egyre több dolog felé nyitottam és szerettem volna kipróbálni mindent a világon. Úgy éreztem felnyílt a szemem, és nem értettem azokat, akik földhöz ragadt módon éltek és sohasem próbáltak ki semmi különösöt az életük során. Azt gondoltam: az élet egy hatalmas kaland, és kimaradnak az egészségből. Éppen ezért én nagyon sok mindent kipróbáltam, hiszen nem akartam kimaradni semmiből. Először csak a megtapasztalások érdekelték, mindenbe belekóstolni, játszani vele kicsit, amíg jólesik.

Sok okkult és istentelen dolgot láttam és próbáltam ki. Aztán ahogy felnőttem, ezek már nem elégitettek ki, sőt súlyos félelmek kezdtek gyötörni, amik elől nem volt menekülés. Kerestem az élet valódi értelmét, nagy igazságokat. Bölcsességre és tudásra vágytam. Éreztem a bensőmben valamiféle űrt (most már tudom Isten hiánya volt az), amit meg akartam szüntetni. Hittem, hogy van beteljesedés. Nyugalomra és békére vágytam. Először a nyugati filozófiákat tanulmányoztam, de mikor láttam, hogy senki sem találta meg a végső igazságot, sőt néhányan elég beteges képzelődéseket folytattak, a keleti filozófiák felé fordultam. Tanulmányoztam a védákat, a mahábhárátát és más szent iratokat. Közben évekig vegetáriánus voltam, jógáztam és meditációs gyakorlatokat végeztem. Kapcsolatba kerültem a hare krisna tudat-

tal, később a buddhizmussal, taoizmussal, hinduizmus több vallásával is.

Az egyes korszakok után, aminek a végén még nagyobb űrt és még nagyobb káoszt éreztem a szívemben, egyre elszántabban kerestem az igazságot (mert abban egyre jobban hittem, hogy van végső igazság, ami teljesen megelégit). Még nagyobb elánnal vettem magam bele a következő dologba (amit most tisztán látok, hogy a sátán pakolt elém sorba, hogy azokkal játszodozzak), ahonnan megfáradva és még üresebben távoztam.

Kerestem a nyugalmat a művészetekben. Ki akartam zenélni magamból minden fájdalmat, örömet, ami valaha ért. Ki akartam írni a félelmeimet, s mindazt a sok keserűséget, amit tapasztaltam, ne terheljen tovább. Nem sikerült. Kerestem a békémet más országokban más népek között. Éltem, dolgoztam rövidebb-hosszabb ideig nagyon sok helyen. Mindenhol tanultam valamit, de sehol nem volt az igazi, és békére nem leltem.

Ez a keresgélés végül oda vezetett, hogy csalódtam mindenben. Eldöntöttem, hogy nem szándékozom már a világban élni, nem veszek részt ebben a képmutatásban, hiszen itt nincs igazság és mindenki hazudik. Elhatároztam, hogy egy tanyán önellátó gazdálkodást hozok létre, ahol teljesen leválok a világról. Isten bezárta ezt a menekülési útvonalat is. Minden összeomlott, minden tönkrement, minden elpusztult. Itt látogatott meg egy házaspár, aki egy Újszövetséget ajándékozott nekem. Én el is olvastam, de igazából nem nagyon értettem. Azt viszont láttam, hogy Jézus egy nem mindennapi ember volt.

Egy nagyon alapvető szellemi törvényszerűség, amit azóta már tudok, hogy mindennek következménye van és nem csak fizikai síkon, hanem lelki és szellemi síkon is, és hogy semmit sem adnak ingyen a szellemvilágban. Minden megtapasztalásnak, ami nem Istentől származik, súlyos ára van. Egyedül Jézus Krisztus az, aki önként vállalta a kereszthalált, amellyel egyszer s mindenkorra megváltotta az embert a bűn átkától. Ez az, amit bárki ingyen kérhet, és hittel vehet. Ez a legjelentősebb szellemi történet a világban, amely azóta is változatlan módon mindenki számára elérhető.

Magamat egy nagyon nyitott és jól gondolkodó embernek gondoltam. Nem voltam vaskalapos vagy szemellenzős sohasem, ezért mindig tudtam megújulni.

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

Ha valami nem illeszkedett be az addigi világnézetembe, akkor kicsit módosítottam rajta. Hiszen ilyen a rugalmas ember. Aztán jött egy pont, amikor egy dolgot, amiről akkor azt gondoltam, nem tudtam beilleszteni már ebbe a világképbe.

Ez egészen addig tartott, amíg Isten Szentszellemével közel jött, bevilágított az életembe és én felismertem, hogy bűnös ember vagyok. Ez egy vonaton történt, úgy szálltam fel, mint aki boldog ember (aki éppen akkor kezdte el élete egy újabb fantasztikus fejezetét), és úgy szálltam le, mint egy végtelenül szomorú ember. Elszomorodtam, hiszen láttam, hogy miket tettem, hogyan éltem és teljes valóságukban láttam ezeket a dolgokat, úgy, ahogy valójában történtek, és nem úgy, ahogyan én eddig képzeltem, ahogyan bebeszéltem magamnak és másoknak egyaránt. Egyre szomorúbb lettem, hiszen nem gondoltam volna, hogy ilyen sok bűnt követtem el. Meg kellett látnom, hogy nem volt egy igaz mondatom, sem egy igaz cselekedtem egész életemben. Egyre letargikusabb állapotba kerültem. Közben visszatértem a tanyára, amiről már meséltem, de addigra már nagyon rossz passzban voltam. Egészen mélyre jutottam, s jártányi erőm sem maradt a folytatáshoz, de a legrosszabb az, hogy nem is akartam már semmit, hiszen teljesen értelmetlennek láttam az egészet. Napokig ott feküdtem a földön, nem mozdultam, megszólalni sem tudtam. Csak elmúlni csendesen, már nincs semmi más.

A sötétebbnél sötétebb gondolatok között, amik a fejemben megfordultak, átvillant egy utolsó reménysugár. Eszembe jutott egy fiú, aki Jézus Krisztusról beszélt nekem, s arról, hogy őt bármikor és bárhol segítségül lehet hívni. És ekkor hívtam be Jézust az életembe. Valahogy így imádkoztam: Jézus Krisztus, ha vagy, gyere, mert nélküled nem megyek tovább. Akkor és ott éltem át Isten szabadítását. Teljesen megnyugodtam s három nap után először aludtam. Másnap mikor felébredtem, felhívtam azt a fiút, aki a Bibliát hozta nekem, és kértem, segítsen megérteni azt, ami lejátszódik bennem. Ő megkért, hogy menjek el vele egy alkalomra, mire én boldogan igent mondtam. Ez volt a Szeretetsátor. Augusztus 11-e volt és sohasem felejtsem el. Az ígértető a Lukács 15:11-24-ből a „tékozló fiú” történetéről beszélt, és akkor ott megnyílt számomra az ige. „Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek.”

Azóta elkezdődött az életemben egy nagytakarítás és Istennek hála, egyre boldogabb, kiegyensúlyozottabb embernek mondhatom magam. Megszabadított és teljesen felszabadította a szellememet. Most már valóban szabad vagyok, teljes szívemben és teljes lelkemben. Szép sorjában elvezet minden igazságra. Jézus Krisztus az Út, az Igazság és az Élet. Senki sem értheti meg teljes egészében a dolgokat, csakis ő általa. Sorra elvágta azokat a köteleket, amelyekkel meg voltam kötözve, amiket a keresgélésem közben megengedtem, hogy rám tegyenek, s amelyekkel a sátán mozgatott, mint egy marionettebábút. Szabad vagyok. Csakis nálad van szabadság, Jézus Krisztus. Keresztényiség a legcsodálatosabb kaland. Amit együtt élünk át kéz a kézben a Teremtőnkkel, az semmihez sem fogható. Első kézből kapni minden információt, ami ránk vagy a világ dolgaira vonatkozik. Megismerni saját magunkat teljesen, mi az az élet, amit ő nekünk elképzelt, amire teremtett, amitől teljességben élhetünk, kibékülve a világgal, szeretettel a szívünkben mindenki iránt. Én nagyon makacs, önféjű ember lévén, a végsőkig küzdöttem ellene, bár ezt csak most utólag látom igazán. Hányszor közel jött, hányszor keresett már az Isten, és én mindig nemet mondtam a hívásának.

A Jézus Krisztus szerelmére kérlek, béküljete meg az élő Istennel, ne keményítsetek meg a szíveteket! Ő mindegyikőnkre vár, s mindannyiunkat egyformán szeret. Ez a legegyszerűbb és legnagyobb igazság. Jézus az élet, az örök élet. Egyedül nála csendesül el minden szív, egyedül ő ad nyugalmat. Ragyogtassa rátok orcáját az Úr!

K. J. V.

Isten és én

Római katolikus családban születtem 43 évvel ezelőtt. Serdülőkoromig rendszeresen gyakoroltam a vallásomat. A gimnáziumi évek alatt azonban csak a testem járt be a templomba, a szívem az kívül maradt. Házasságkötésem után ez az állapot csak még rosszabbá vált. Férjem evangélikus volt, de vallását ő sem gyakorolta. Két fiunk született, akik katolikus szertartás szerint lettek megkeresztelve. Amikor a gyerekek elérték az óvodás kort, megkezdődött a karrierépítésem ideje. Sok munka és őrlődés a mindennapi problémák malmá-

ban (építkezés, gyereknevelés, munkahelyi problémák stb.)

A férjem és köztem egyre sűrűsödtek a konfliktusok, már-már a házasság felbontása foglalkoztatott bennünket. Türelmetlenek és önzőek voltunk egymással szemben.

Egyszer nem várt fordulat következett be az életünkbe, állapotos lettem. A férjem és a rokonság egyöntetű véleményvel volt az abortusz mellett. A munkahelyemen is rosszallást kaptam a felelőseim, hiszen belém helyezték bizalmukat, én pedig cserben hagytam őket, és „elmegyek szülni”. Természetesen tudtomra adták, hogy szülés után nem tartanak igényt a munkámra. Hosszú hetekig őrlődtem, mérlegettem. Arra gondoltam, hogy úgyis van már két szép, egészséges gyermekem, és a házasságom sem a legfényesebb, munkát sem a legkönnyebb találni, főleg vidéki viszonylatban. Biztosan az lesz a legjobb megoldás, amit a férjem és a rokonok javasolnak.

Elmentem az orvoshoz és elmondtam a problémámat. Az orvos teljesen megértőnek bizonyult, és kiírta az abortusz napját. Vizsgálatok sora következett, ahová nem kísért el senki. Magamra maradtam, és a halál gondolata foglalkoztatott, de ezt rögtön elhessegettem, hiszen ott volt a két kicsi fiam, akiket nem hagyhattam magukra. Már csak egy nap volt az abortusz napjáig. Átvirrasztottam az éjszakát és vártam, hogy történjen már valami és legyen vége ennek a borzalomnak. Azt hiszem, imádkoztam, de nem úgy, ahogyan ma teszem. Kétségbeesetten sírtam, könyörögtem, fohászkoztam félig önkívületi állapotban. Reggel pontos időre megjelentem az orvosnál és magam is meglepődtem határozottságomon, mivel kijelenttem, hogy nem kívánom a terhességet megszakíttatni. Hazamentem és a környezetem nagy meglepetésére elmondtam, hogy én ezt a gyermeket vállalom, ha kell, egyedül is felnevelem. Könnyebben ment ezt kimondani, mint gondoltam. Valami könnyebbséget éreztem, boldogságot, felszabadultságot. Alig vártam, hogy magam lehessenek, és Istenhez szóltam, könyörögtem, fohászkoztam, zokogtam és megnyugodtam.

Mindennap beszéltem Istennel, bocsánatot kértem bűneimért, és kértem, hogy születendő gyermekem lány lehessen, hiszen a férjem már az első gyermek születésénél is lányt várt. Arra gondoltam, hogy akkor majd megváltozna minden és együtt örülhetnénk születendő gyermekünknek. Az

orvosi vizsgálatok azonban megállapították, hogy a gyermek fiú. Nem éreztem elkeseredést vagy dühöt, hogy egy újabb fiú érkezik a családba, örömmel töltött el az új jövevény érkezése. Nem voltam magányos, mert Isten velem volt. A férjemnél beletörődést láttam, és ez pillanatnyilag elég volt számomra. Elérkezett a szülés ideje, hosszas vajúdás után megszületett 4000 gramm súllyal Henriett Anna nevű gyermekünk. Az orvosok csodálkoztak, hogy többszöri ultrahangvizsgálat is fiút mutatott, és megszületett egy kislány. A férjem és az egész család boldogan állta körül a kis jövevényt, a legjobban mégis én örültem, hiszen ő segített hozzá, hogy megtaláljam az Urat.

A történet akár itt véget is érhetne, de van még folytatás.

Henriett ma már tizenhárom éves, kiegyensúlyozott, boldog gyermek. Amikor néhány hetes volt, katolikus szertartás szerint megkereszteltük. A két kisfiammal és kislánnyommal rendszeresen jártunk templomba és nagyon hálás voltam az Úrnak hozzám való jóságáért. Amikor Henriett elérte az iskolás kort, egyszer azt kérte, hogy engedjem el a tőlünk nem messze lévő baptista imaházba kisügyes klubba.

Először nem engedtem a kérésének, hiszen mi katolikus család vagyunk, mit keresne a gyermek a baptista imaházban. A gyermek keserves sírásba kezdett, de következetes szülő lévén, hajthatatlan voltam. Éjszaka nagyon nyugtalan lettem, nem tudtam aludni, egyre csak a zokogó gyereket láttam magam előtt (addig még soha nem fordult elő, hogy így váljunk el este). Átgondoltam magamban a történeteket, és arra jutottam: Miért ne mehetne el a baptista imaházba? Az egy igaz Istennel találkozik ott is. Alig vártam, hogy reggel legyen, de nem bírtam ki addig, odabújtam mellé az ágyba, majd a fülébe súgtam: „Heni, ne haragudj rám, elengedlek az imaházba”, mire ő átfogta a nyakamat és ennyit mondott. „Köszí, Anya”. Reggel nagyon jó érzéssel ébredtem.

A gyerek elment az ügyeske klubba, és nagyon jól érezte magát. Alig telt el néhány nap, akkor meg bibliáórára ment (pedig rendszeresen járt katolikus hittanra is). Vasárnap nem velünk jött a katolikus templomba, hanem a baptista imaházba. Nem volt könnyű ezt megengedni, de próbáltam megérteni a lányomat. Amikor hazajött, mindig beszámolt arról, hogy mit tanultak, és mit csináltak.

Beszéltem a bibliakör vezetőjével, aki örömet fejezte ki, hogy Heni odajár. Tehát

nyugodt voltam, minden rendben, egészen addig, míg a lánykám azzal a kérésével állt elő, hogy mi is menjünk vele, mert „ott nagyon jó”. Nahát most már elég lesz ebből, gondoltam, de nem szóltam semmit. Nagyon jól tettem, ugyanis a következő istentiszteleten már együtt ott voltunk. Milyen volt? „Hát, nagyon jó”. Azóta már eltelt néhány év, és örülök, hogy az Úr megláttatta ezt velem.

Igaza volt, tényleg nagyon jó. Házasságunk rendbe jött, meg tudtuk bocsátani egymásnak, úgy, ahogy az Úr tette ezt a mi bűneinkkel. Isten jósága, kegyelme határtalan, hiszen még a magamfajta gyarló, bűnös embert is felemeli, és kegyelmével tüntet ki.

Egy földi élet is kevés hálát adni az Úrnak jóságáért. A szavakkal könnyű a hálaadás, de a tettek bármennyire is szeretném a jót, sokszor nehézségekbe ütköznek, és szégyellem magam, hogy már megint nem sikerült. Sokszor előveszem az ígét, amiről legelőször éreztem, hogy ez most csak nekem szól. Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik: világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít (Zsolt 36:5-6).

Megtérésem története

Megtérésemet Isten kezdeményezte és munkálta azzal, hogy meghallgatta imámat, megszólított, világosságot gyűjtött a szívembe. A megtérés nálam egy határozott fordulat volt. Megértőbb, toleránsabb lettem környezetemmel szemben. Indulat kitöréseim, agresszív viselkedésem is egyre ritkábban lettek úrrá rajtam. A legnagyobb felismerés mégis az volt, hogy bűnös vagyok. Megdöbbenő erővel hatott rám, amikor magányosan, kétségbeesetten a megtérést kerestem, és rádöbentem a bűnösségemre, és bűnbánatomban imádkozni kezdtem. Magam sem hittem akkor még, hogy meghallgatásra lelek. Az imám egy összetört, zokogó ember segélykiáltása volt az Úrhoz.

Azt kértem: Istenem, bocsáss meg nekem, könyörülj rajtam, mert vétkeztem ellened, fogadj el, kérlek! Álomba sírtam magam, majd mikor felébredtem, könnyebbséget éreztem (megnyugvást, örömet), mely jelzés volt számomra, hogy az Úr megbocsátott. Hallgattam Isten Igéjét és megértettem, hogy a bűn egy olyan mély verem, melyből nem tudunk egyedül kismászni, szükségem van valakire, aki jól ismeri a vermet, de nem a foglya annak. Ez a

valaki Jézus Krisztus. Saját életemben tapasztalhattam meg, amiről már hallottam, hogy az Isten és ember közötti mély szakadékot csak Jézus Krisztus tudja áthidalni. Van közbenjárónk, aki „váltáságul adta önmagát mindenkiért” (1Tim 2:6). Hiszen a kereszt két dologról beszél: bűnösségemről és Isten megbocsátó szeretetéről. Bűnbánat nélkül nincs bűnbocsánat. A megtérés úgy válhat teljessé, amikor határozottan döntünk és nyilvánosan is valljuk őt.

A tékozló fiút az Atyja fogadja ölelő karjába, amikor a fiú kimondta „Atyám, vétkeztem ellened”. Az igazi megtérés több, mint bánkodás. A változásra való készséget, törekvést is magába foglalja. Régen, ha bajban voltam, fohászkoztam, hogy Istenem, segíts meg! Majd továbbmentem, ha megoldódott a problémám. Nem hallottam meg a hívó szót, nem engedtem be a szívembe Jézust, úgy gondoltam, hogy az életem irányítása kizárólag az én kezemben van. Hálás vagyok az Úrnak, hogy megvilágította elmémet, és az ő Szentlelke által abbahagytam a régi életemet, és az önsajnálót felváltotta egy új élet. Zákeus megtérése is jó példa a régi élet abbahagyására (Lk 19:1-10). Hálás vagyok, hogy Isten a Lélek által szomjúságot támasztott bennem az Ige után, és egyre többet megérték belőle. Hálás vagyok, hogy a Lélek készítet és tanít imádkozni. Köszönöm, hogy beszélő viszonyba kerülhettem Istennel. Jól esik végre őszintének lenni, levetközni a képmutatást, kitérni magam Isten előtt.

Örömmel élem át a szeretetet azok iránt, akiket nem kedveltem, könnyebben tudok megbocsátani. Néha még adódnak nehézségeim, és előfordul, hogy nem Istennek tetsző módon élem az életem (megbántok másokat, önző vagyok, stb.) de csendességemben hálát adok az Úrnak, hogy már észreveszem a hibáimat, és kérem a Szentlelket, hogy segíts nekem. Ráeszméltem, hogy egy kapcsolat is két emberen múlik, és nem biztos, hogy az a jobb ember, aki hangosabban tudja ezt kiáltani.

Köszönöm kedves Olvasó, hogy megtisztelt figyelmével, és végigolvasta bizonyágtételemet. Bevallom, néhány éve még nem tudtam volna felvállalni, hogy másokat is beavassak az életem olyan részleteibe, amit ma már szégyenletesnek tartok. Most azonban örülök, hogy elmondhattam (leírhattam), hiszen ebből is látható az Úr mérhetetlen jósága. A leggyarlóbb embernek is van esélye arra, hogy újat kezdjen Vele.

K.Sz.G

A költészet napjára emlékezünk

Azon kevesek közé tartozom, akik szeretik a verseket. Ritka nap, ha egy-egy verseskötet nem kerül kezembe. Nagy örömmel tölt el, mikor saját gondolataimat szép mívú szavakkal megformálva találok meg a versben. Életem bizonyágtételét nem tudtam volna úgy elmondani, mint amilyen lélekből fakadóan szedte rímbe Túrmezei Erzsébet „És áldalak, hogy a bimbó elfagyott” c. versében.

Csaknem három évtizeddel ezelőtt történt, és még ma is eleven emlékként él bennem az alábbi eset.

Körzetünk egyik állomásán (még nem volt ravatalozó) a háztól temettünk. A halott nem tartozott gyülekezetünkhöz, békétlen természetű ember volt, meghagyta, hogy a fia se álljon a koporsójához. Ott állt és farkasszemet nézett a gyászolókkal. A gyászistentisztelet vége felé járunk, mikor a gyülekezetvezető felfigyelt rá, hogy még nem érkezett meg a halottaskocsi. Gyorsan felült a kismotorjára és elindult a kocsiért megkeresni. Kiderült, hogy ő ittas állapotában megfeledkezett a temetésről. Testvérünk keresett egy másik kocsi. Közben lassan telt az idő. A temetési énekek már elfogytak.

Férjem felszólított egy vers elmondására. Váratlanul ért a felszólítás. Jó néhány temetési verset tudok kívülről, de néhány perces csend következett, míg ott álltam-álltam, majd elmondtam Gyulai Pál: Tamás c. versét. Férjem is furcsán nézett, hogy miért ezt mondtam?! Nagy megkönnyebbülést jelentett, hogy a vers végére megérkezett a kocsi. Otthon is megbeszéltük, hogy a vers kiválasztása nem a legjobb volt, de nem tudtam mást tenni, hiába álltam ott percekig, ez az egyetlen vers jutott eszembe.

A temetést követő vasárnap délután a szomszéd községben szolgáltunk, az ottani testvérek is jelen voltak a temetésen. Az istentisztelet befejeződött, amikor a leghátsó padban felállt Józsi bácsi, előre jött, megállt a gyülekezettel szemben és a következőket mondta: 73 éves vagyok, hároméves korom óta ide járok. Mindenkit ismerek, engem is ismer mindenki. Mindenkinek ismerem a rossz tulajdonságait is. Mindent és mindenkit megbíráltam. A héten a temetésen voltam én is, és amikor meghallottam a verset, hogy „ha egymástól haraggal válunk, a sírnál késő a bocsánat,” akkor jöttem rá, hogy

meg kell állni, rendezni kell dolgaimat, a sírnál késő, így nem mehetek a sír felé. Ha meg tudnak bocsátani, kérem, bocsássanak meg és fogadjanak maguk közé.

Nem volt külön gyülekezeti óra, látogatók, gyerekek, mind együtt voltunk és együtt énekeltük könnyes szemmel: Öröm van a mennyben egy bűnös felett. Még végig sem énekeltük az éneket, amikor felállt a második, majd a harmadik... negyedik bűnbánó, és hamarosan hét fehérruhás állt a bemejtető medence szélén.

Ilyenkor, költészet napja közeledtével még többször eszembe jut, és szinte ma-

gam előtt látom Józsi bácsit, Ilonkát, édesanyját, társait. Én csak haszontalan szolga voltam, aki kényszerhelyzetben házagpótlásként, időhúzásra elmondott egy verset, de voltak ott olyanok, akik éveken, évtizedeken keresztül hallgatták az igehirdetést, a döntésre hívták és egy vers két-három sora végezte el szívükben a munkát.

Adjunk hálát ma élő hívó költő testvéreinkért! Áldja meg őket az Úr, hogy újra és újra érezzék át a kimondott szó boldogságát.

Petrik Ádámné

Fotópályázat

Komáromszentpéteri (Szlovákia) fúvószenekar

A fotó legalább 60-70 éves. Az elől ülő kisfiú nevét nem tudjuk, de lehet, hogy ő még magára ismer.

Első sor balról jobbra: Takács bácsi, mellette Alexovics György lelkipásztor. A közepén ülő fiatal karvezető nevét nem tudjuk, mellette Major Bálint, a dobos pedig Keszegh Margit (vagy Irén). Álló sorban balról a második Keszegh Mihály.



A szlovákiai Negyedi Baptista Gyülekezet



A fotókat Kalmár Dávid, Kalmár Gyula és Sajben Mihályné Kalmár Ilona testvérek küldték be. Szerkesztőségünk szívesen veszi, ha valaki felismeri a fotón szereplő személyeket, és a teljes névsort közli velünk.

HIT ÉS KULTÚRA

A zeneművészeti szakközépiskolák III. Országos Orgonaversenyén, melyet Budapesten rendeztek március 9–10-ig, Tóka Ágoston, a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet tagja II. helyezést ért el a III. korcsoportban, valamint különdíjat is nyert J. S. Bach: F-dúr toccata és fuga c. művének ki-

váló előadásáért. Fiatal testvérünknek szívből gratulálunk és további eredményes tanulást kívánunk!

*

Székesfehérváron a Ciszterci-templom 250 éves évfordulója alkalmából nemrégiben tartott ünnepségsorozat alkalmából két baptista előadóművész testvérünk is felkérést kapott egy-egy hangversenyre: Dr. Hernádi Mária (ének) és Tóka Szabolcs (orgona) zenei közreműködésével tették emlékezetesebbé az ünnepet.

*

Ugyancsak Székesfehérváron, a Hermann László Zeneiskola Nagytermében került sor 2007. március 30-tól április 1-jéig a 10. ALBA REGIA Országos Kamarazenei

Versenyre, amelyet 1978 óta rendez meg a város. A zeneiskolás korosztály (6–22 év közöttiek) számára kiírt versenyen 249 diák vett részt közel száz felkészítő tanár segítségével. Külön öröm, hogy több baptista gyermek is kiváló eredménnyel szerepelt e rangos eseményen – pl. Pécelről Ilyés Dalma, Budafokról Kulcsár Naómi és Szilágyi Júlia.

*

50 éves a Baptista Központi Énekkar. A jubileumi koncertsorozat keretében legközelebb május 13-án 19 órakor az Olasz Intézetben Lisznai Gábor: Geleon – jubileumi kantáta előadására kerül sor, valamint az 50 év alatt énekelt kórusművekből adnak elő. Vezető: Oláh Gábor karnagy.

Újuló élet

Elmúlt a tél, hogy alig volt havunk. Tavasz lett! Istenünk, magasztalunk!

A rügyből hadd legyen lomb és virág, Mező és erdő napfényért kiált.

Szeretjük látni a szép színeket... Köszönjük a százarcú életet!

Gerzsenyi Sándor

Üres szív

nincs itt mondták az angyalok a sír üres

itt sincs dobogja meglepett szegyenkező szívünk itt sincs bár itt lehetne

jöjj Föltámadott szívünket újra tölts be lényed értelmetlen Nélküled az élet

Herjeczki Géza

Ki adni tud

Boldog, ki adni tud, ám érte mit se várván. Boldog, kit hála tölt és hála tart a vártán. Boldog, ki úgy szeret, mint akit úgy szeretnek, ahogy van, a KRISZTUSÉRT vállal és hord keresztet.

Füle Lajos

SZAMOSSZEGI BODÓ SÁNDOR FESTŐMŰVÉSZ KITÜNTETÉSE

Az Igazolt Magyar Szabadságharcos Világszövetség 2006. december 4-én, a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum dísztermében „Hűség a Hazához Érdemkereszt” kitüntetést adományozott az Egyesült Államokból a közelmúltban hazatelepedett Szamosszegi Bodó Sándor festőművésznek. A művész Amerikában, s idehaza is elismert, jelentős művészetét lapunk 2006. áprilisi számában mutattuk be (26-32. o.) Gratulálunk az idős művésznek!



Az Igazolt Magyar Szabadságharcosok Világszövetsége adományozó díszoklevelében a következő indoklás olvasható Bodó Sándor neve után: „... a rendszerváltozás óta tanúsított erkölcsi tisztaságáért, abból fakadó, tisztelet érdemlő magatartásáért, cselekedeteiért, amellyel a hazához való hűségét, példamutató nemzeti öntudatát bizonyította...” A díszoklevelet 2006. november 20-án Bocskay T. József elnök és Tempfli József nagyváradi r.k. megyéspüspök írta alá.

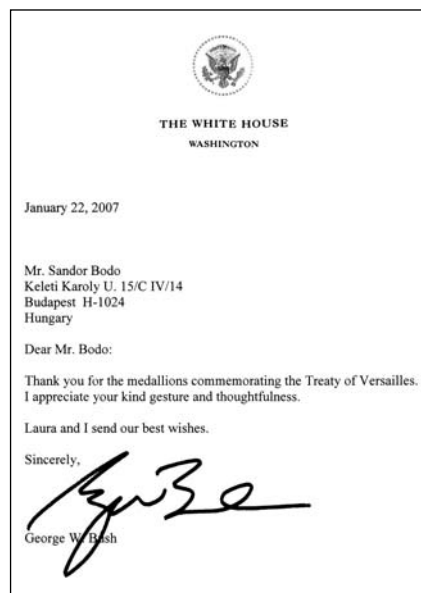
Szamosszegi Bodó Sándor élete fő művének tartja az idén elkészült – Szent István várban látható lovaszobrát, a Mátyás templomot, a Parlamentet, és az augusztus 20-i tűzijátékot együtt ábrázoló – monumentális festményét, amelyet – több,

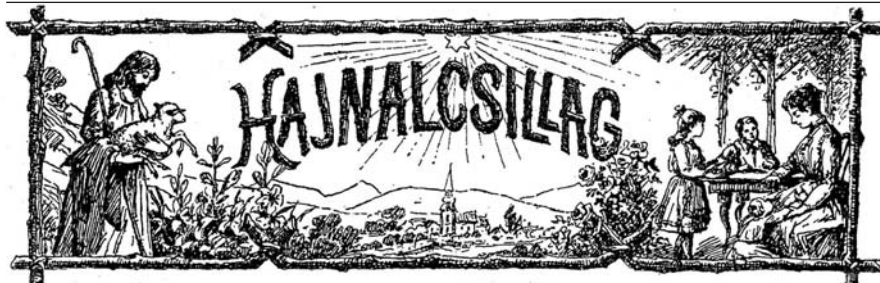


Szamosszegi Bodó Sándor, vitéz Kiss László huszár hagyományőr, Oláh János, Szamosszeg polgármestere és Puskás Ferenc (Szamosszeg)

korábbi műve után – ünnepélyes kezek között a Hadtörténelmi Intézetnek és Múzeumnak adományozott. A kitüntetés átadásán jelen volt dr. Holló József Ferenc ny. altábornagy, a HIM főigazgatója is.

Pápai Szabó György





A cet fia

Sokszor előfordult velem, hogy duzzogtam. Nem értettem meg az édesanyám elképzelését, ellenálltam az irányításnak. Olyankor még a harag is előtörtte a szívemet. Aztán Isten munkálkodott bennem és beláttam, mennyire káros a duzzogás, mennyit árt a harag. Úgy elvégeztem bennem ezt a munkát, hogy sem az unokáimra, sem a tanítványaimra nem tudtam haragudni. A szeretet rugója lüktetett bennem.

A Bibliában is találunk egy kedves, megható történetet Isten prófétájáról, aki olyan őszintén haragudott az ellenségre, hogy majdnem meg is értjük. Nála volt az emberi igazság, de Isten másként gondolkodik. A szeretet vezérli terveit. Ma Jónásról fogtok olvasni, remélem tanulságul.

Egy görnyedt vándor lépkedett a Tigris folyó partján, igen öregnek látszott, pedig csak mázsás lelki teher nyomta a lelkét. Meggörbült tőle a háta. Nem volt bőröndje sem, csak egy iszákja, a hírt a szíve vitte. Itt volt a baj. Nem tetszett neki az üzenet és duzzogott miatta. Így aztán keserves útja volt.

Feltűnt a távolból Ninive városa, az aranyban úszó asszír főváros. 25 méter magas fehér falát messziről lehetett látni, az aranydíszek sziporkázó fénye vakította az érkező szemét.

Rablott kincs minden! – gondolta Jónás, és az égre nézett. Hátha meggondolja magát a Mindenható.

Aztán elérte a kaput, amit két asszír harcos fejű szárnyas bika őrzött és kigyúrt testű kapuőrök.

Jónás a „Fekete Bárány” fogadóba igyekezett, ahol lebzselő személyzet akart kedvébe járni busás borralaló reményében. De a jövővénynék nem volt csomagja. Ebből lehetett tudni azt is, hogy nem kereskedő, tehát gyanús alak. Kérdezni kezdték, honnan jött, ki fia, milyen céllal érkezett, de Jónás nem sokat beszélt. Tartogatta az üzenetet, hátha mégse kell elmondani.

A fogadó fényűző terem volt. A falon alabástrom és arany domborművek hirdették a győztes sereg barbár öldöklését, amit Damaszkuszbán, Babilonban, Memfisben, Thébában vittek véghez. Az élethű képeken szinte folyt az áldozatok vére. Tűz égette a palotákat, láncon vezették a királyokat. Szörnyű pusztítást végeztek mindenütt. Jónás remegett a dühtől.

Aztán egy nagyszakállú azt a javaslatot tette, körülviszi Jónást teveháton, hadd lássa milyen gyönyörű városba érkezett. Hiszen az Izraelből érkező idegen még nem láthatta Ninivét. És sorolta a kedvesnáló programot: „Megmutatom Assur Isten templomát, az aranszobrokat, a főemberek palotáit, a pálmaligeteket a csatornák mellett, a királyi palotát, amely mellett óriási kincstár épült a zsákmanlyolt aranyedényeknek. Szebb, mint minden más múzeum, s talán ismerős tárgyakat is talál benne a fáradt, szomorú idegen.”

– Nem akarok látni semmit! Már nincs is értelme, hogy ezzel foglalkozunk, hiszen 40 nap múlva elpusztul Ninive! – mondta Jónás. Hát csak kimondta, már visszavonni nem lehet.

Összefutott a fogadó minden munkása, vezetője, inasa, hogy adott pillanatban mint az oroszlán tépjék szét a vándort. De előbb mondja meg, honnan tud ilyet, és miféle veszély fenyegeti Ninivét.

Jónás nehezen, de elmondta jövetele célját. A Mindenható egy igaz Isten bízott rá egy üzenetét, amit a fejében hozott. Ezt kell átadnia. „Ha megtér Ninive ezer gonoszágából, Isten megkegyelmez neki, de ha nem tér meg, negyven nap múlva elpusztítja.”

Az okoskodók rögtön azt kezdték: miért higgyük el ezt a hírt egy szegény, poros izraelitának?

Jónás – szinte akarta, hogy ne higgyék el, akkor mégiscsak elpusztulhat ez a kegyetlen város, de mondta, amit hitelesség gyanánt felhozhatott.

– Nem akartam én idejönni és nem volt szándékomban üzenetet hozni, de az Úristen különös módon vezetett. Tárziszba vettem hajójegyet és el akartam felejtetni Ninivét. De akkor viharba kerültünk, és engem a tengerbe dobtak. Egy cethal bekapott és a partra kivetett. Így élve maradtam, de már nem ellenkeztem Istennek.

– Ó, te vagy a cet fia, hallottunk rólad! A mi fűszerrakományunkat is tengerbe dobták

arról a hajóról. Jöttek a matrózok és azt hitük, ellopták a fűszerek árát. Mind felakasztottuk. Ők beszéltek rólad!

– Ha így van, akkor a király elé kell vinnünk ezt az ember! – mondta a fogadós.

Felrakták a bús prófétát egy drága hordszékre és könnyedén mentek vele át a városon. Jónás láthatta volna az akkori világ leggazdagabb építményeit, de ő lehunyta a szemét.

A király elé nem volt könnyű bejutni, de a „40 nap” híre minden ajtónállót megrendített. A sok termen, fegyveres őrségen át végül bejutott a király elé.

A trónterem tiszta aranyból készült. A falakon domborművek, alabástrom szobrok és faragott kincsek álltak a „győztes” asszír háborúk emlékére.

A király és a királynő aranykereketen ült és csodálkozott, hogy a szegény vándor nem borul le előttük, hanem méltóságteljesen szembenéz velük. Aztán faggatni kezdték.

Jónás elmondta magáról, hogy próféta, Izraelből jött és követségben jár. A király is hallott a cethalról, ez még érdekesebb tette Jónás személyét. Aztán lassan, nehezen előkerült az Isten üzenete. „Még 40 nap...” – hallotta a király. A király kiküldött mindenkit. Egyedül akart lenni az üzenettel, az üzenet küldőjével, a Magasságos Istennel.

Isten lepergette szeme előtt azt a sok háborút, a kegyetlenségeket, a felgyújtott városok emlékét. Hallotta a rabok jajgatását és segélykiáltását. Megemlékezett az átkokról, amelyek a leigáztak szájából hangzott utolsó órájukban. Látta a templomok ostromát, ahonnan elvitték a szentelt edényeket. A király megrendült. Az Isten beszélt vele. Aztán izzadtan, remegve megszólalt: Uram, irgalmazz!

Ezután behívta népét, mind, akik a palotában voltak, lejött a trón emelvényéről és zsákruhába öltözött. Így követte a bűnbánó királyt minden alattvalója. Ninive megtért.

Jónás ugyanolyan görnyedten ment el a királytól, ahogyan érkezett. Nem értette Istent.

De ezen nem csodálkozhatunk. Mi sem értjük. Nem tudjuk felfogni, miért szeret úgy, miért bocsát meg minden megtérőnek, miért hirdet még ma is kegyelmet.

Nem érthetjük meg Isten terveit sem, de néha egy kis résen beleláthatunk szerető szívébe. Amikor anyuka elnézi duzzogásunkat, vagy édesapa csak azt mondja egy csínytevés után „Ejnye, ejnye!” – akkor ránk ragyog az Isten szeme. Az a jóságos tekintet, amelyik kegyelmet adott az asszíroknak is, meg duzzogó prófétájának, a cet fiának.

Frittmann Lászlóné

Öröm Krisztusban és Krisztus által

BVSZ Vasárnap – Pesterzsébet, 2007. február 4-én



Néhányan a fúvósok közül



Az ifjúsági kórus

A gyülekezet egy része



Az összevont énekkar énekel

A Budapesti Baptista Egyházkerület déli részén élő testvériség számára a Baptista Világszövetség vasárnapja és a Pesterzsébeti Imaház összetartozó fogalmak. Évek óta kedves ünnepet jelent e februári vasárnap a gyülekezeteknek, lelkipásztoroknak, énekeseknek, zenészeknek egyaránt.

Így volt ez ebben az évben is, február 4-én, délután 5 órától. A fúvósok kezdés előtt negyedórával kezdtek fújni a szebbnél szebb énekeket. Az ő szolgálatuk az istentiszteleten a közös énekek vezetése volt. A résztvevő gyülekezetek énekesei mind hivatalosak voltak az összevont énekkarba és minden egyes éneket más-más gyülekezet karmestere vezényelt, valódi zenei és lelki élményt nyújtva a nagy gyülekezetnek. Új színfoltja volt az ünnepnek a pesterzsébeti gyermekkórus, illetve az összevont ifjúsági kórus énekei.

A bizonyoságtévő szolgáltatokat a jelenlévő 11 lelkipásztor végezte fegyelmezett rövideggel. A megszólalók a Krisztusban való öröm témáját bontották ki nagy gazdagságban, amiben jól megfigyelhető volt a Szentlélek vezetése. Bőséges a lehetőségünk és okunk az öröme Jézus Krisztusban.

Az igehirdetés szolgálatát Mészáros Kornél főtitkár testvér végezte a Filippi 4:4 alapján, az Úrban való öröme buzdítva minden jelenlévőt.

Az istentisztelet egészére is az öröm volt jellemző, és e drága ajándékkal feltöltődve indulhattunk mindannyian otthonainkba. Köszönet illeti a házigazda Pesterzsébeti Gyülekezetet és lelkipásztorát a jól megszervezett ünnepért és a testvéri légkörért.

(AÉ)

1%

A JÓ PÁSZTOR Közhasznú Alapítvány

Adószáma: 18696619-1-13

A szintén közhasznú Napsugár Gyermekmentő Alapítvány

Adószáma: 19175955-1-13

Mindkét alapítvány jogosult arra, hogy fogadja a befizetett adó 1%-át.

Szeretettel kérjük olvasóinkat, ha támogatni szeretnék valamelyik alapítvány misszióját adójuk 1 %-ával, akkor a rendelkező nyilatkozaton ezt tegyék meg. Itt jegyezzük meg, hogy a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány szervezésében épül újjá a szökepusztai imaház és létesül a gyermektábor.

A mellékelt csekk fölhasználható mindkét alapítvány támogatására, valamint a meghirdetett célgyűjtésekre is. (A csekk jobb felső sarkán jelezhetjük az adomány célját!) Ezúton is köszönjük – ahogy azt levélben már megtettük – az adományokat.

Kívánjuk, hogy az Úr gazdagon pótolja vissza mindazok szeretetét, akik nemes áldozatot hoznak nemes célokért.

Képrejtvény

Jó Pásztor Arcképcsarnok

A nemzetközi és a magyar baptista egyháztörténet néhány kiemelkedő személyiségét mutatjuk be a Jó Pásztor Arcképcsarnok sorozatban a teljesség igénye nélkül.

Feladat:

1. Megnevezni a képen látható személyt.
2. Közölni születésének és halálának évét.
3. Rövid életrajzot írni a képen látható személyről (kb. egy A/4-es oldal)

A feladatot legjobban (és leggyorsabban) megoldó első három pályázó jutalomban részesül.

Beküldési határidő: 2007. április 30.

A közölt grafika Gulyás Boglárka alkotása 1996-ból.



Előző képrejtvényünk megfejtése:

A közölt képen Kornya Mihály (1844–1917), baptista úttörő, paraszt apostol volt látható, akinek missziómunkája egyedülálló egész Európában. 40 évig tartó szolgálata alatt 330 gyülekezetet alapított, 350 bementést tartott, ahol több mint 11 000 megtérőt merített be.

A képrejtvényre 12-en küldtek be pályázatot: Gulyás Ernőné (Bp.), Vasas Margit (Tatabánya), Groska József (Nyíregyháza), Tóka Melitta (Székesfehérvár), Kalmár Gyula (Békés), Ruzsa Eszter (Méhkerék), Gyaraki Mihályné (Békés), Tóthné Szűcs Csilla (Békés), Hegyes Lajosné (Kunfehértó), Horváth Béláné (Szada), Györgyné G. Lívia (Gergelyugornya), Gáncse Mihályné (Kétegyháza).

Első díjban részesült: Gulyás Ernőné, második helyezett: Vasas Margit, harmadik helyezett: Tóka Melitta és Gorska József testvérek.

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Könyv- és CD-ajánló

A Jó Pásztor Alapítvány továbbra is akciós áron kínálja kiadványait, + postaköltség.

Újszászi Benyó Illés: Repedezett nád

Ára: 290 Ft, akciós ár: 250 Ft

Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden

Ára 4400 Ft, akciós ár: 3900 Ft

A hegyi kunyhó

Ára: 590 Ft, akciós ár: 490 Ft

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland

Ára: 1190 Ft, akciós ár: 900 Ft

Gerzsenyi Sándor: A századik

Ára: 1890 Ft, akciós ár: 1490 Ft

„Jó Pásztor, Jézus...” CD

Ára: 2300 Ft, akciós ár: 2000 Ft

Emlékezz vissza az útra! CD

Ára: 2300 Ft, akciós ár: 2000 Ft

A könyvek megrendelhetők: Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
1751 Budapest, Pf. 279. E-mail: jopasztor@baptist.hu, Tel.: 06-20/886-0712

Szeretet

Csattog a korbács. Tort ül a sátán.
Vérzik a Krisztus, csordul a hátán.

Vallat a bíró. Hallgat a Mester.
Nem mondja többé. Mondta ezerszer.

Pilátus kérdez: Mi az igazság?
– Készül a kereszt, e szörnyű gazság.

Fölveszi némán. Viszi helyettünk.
Szíve szeretet, hogy mi is szeressünk.

Győzelem

A nap még fel sem nyitotta szemét.
Hajnalt rikkantottak a kakasok.
Majd váratlanul angyal szállt a földre.
Egy villanás! – És csodát lássatok!

A roppant kő elhengerült a sírról.
A katonák mind porba hulltak ottan,
Úgy megijedtek. – Feltámadt a Krisztus!
Nem maradhatott a sír mélyén holtan.

Nem látta senki, miként éledt újjá.
És tanítványaira rátalált.
Ne féljete! – hangzott a drága szózat
A szeretet legyőzte a halált!

Örömhír

A hét első napján, amikor feltámadt,
Az egész városban riadalom támadt.

Ilyen nem létezik, hogy a holt megéled!
Vagy csak érzékeid játszadoznak véled?

De Ő megkereste azokat, kik hisznek,
Akik ezentúl már csak örömhírt visznek.

Mindenkinek mondják: Nem maradt a sírban.
Örvendezzünk, testvér, ne gyászoljunk sírva.

Áldjuk és dicsérvük. Félre bú és bánat!
Bűneinkért meghalt. Üdvünkért feltámadt!

Gerzsenyi Sándor

KVÍZ KÉRDÉSEK

Mostani rejtvényünk olyan növényekről szól, amelyekhez bibliai történetek kapcsolódnak. A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

A kérdéseket összeállította: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2007. április 30.

Bibliai növények

- Milyen fából készült Noé bárkája?
 - Cédrusfából
 - Tölgyfából
 - Góferfából
 - Nem fából volt
- Melyik növényt átkozta meg Jézus azért, mert nem termett gyümölcsöt?
 - Olajfa
 - Fügefá
 - Almafa
 - Szőlő
- Milyen gyümölcsöt vittek vissza a táborba az izraeli kémeek Kánaánból, amit két ember vitt rúdon?
 - Szőlő
 - Görögdinnye
 - Kókuszdió
 - Banán
- A 12 levágott vessző közül egyedül Ároné virágzott ki, és hozott termést. Mi volt ez a termés?
 - Füge
 - Olajbogyó
 - Datolya
 - Mandula
- Éva ezt a gyümölcsöt kóstolta meg és adta Ádámnak is az Édenkertben
 - Gránátalma
 - Alma
 - Körte
 - Nincs megnevezve
- Milyen fára akadt fel Absolon?
 - Tölgyfa
 - Fenyőfa
 - Cédrusfa
 - Csipkebokor
- Jézus mondása szerint a hegyek elmozdításához akkora hitre van szükség, mint
 - Egy hatalmas tölgy
 - Egy mustármag
 - Egy szem füge
 - Egy búzaszem
- Mivel gyógyította meg Ézsaiás Ezékiás király betegségét?
 - Szőlőlevelekből készült borogatással
 - Olívaolajjal
 - Préselt fügével
 - Gyógynövények főzetével
- Milyen levéllel tért vissza a galamb Noé bárkájába
 - Nem tudjuk
 - Babérlevél
 - Szőlőlevél
 - Olajfalevél
- Mi történik Keresztelő János szerint azokkal a fákkal, amelyek nem teremnek jó gyümölcsöt?
 - Megmetszik
 - Jobban megöntözik
 - Kivágják
 - Nem törődnek vele

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/b Melkisédek, (1Móz 14:18), 2/a Száraz és morzsás (Józs 9.5), 3/b Kivégezték (1Móz 40:16-22), 4/d Ecetes lébe (Rúth 2:14), 5/d Hamut (Zsolt 102:9), 6/b 200, (2Sám 16:1), 7/a Árpakenyér (Bír 7:13), 8/b Dávid (1Sám 21:7), 9/c Prédikátor könyve (Préd 11:1), 10/d Hét (Mk 8:6).

A megfejtést beküldte: Horváth Krisztina (Bp.), Tóth Pál Máttyás (Bp.), Széll Dalma (Bp.), Lovász Debóra (Bp.), Széll Dávid (Bp.), Lesták Bence (Bp.), Somogyi Ádám (Bp.), Nagy Bence (Bp.), Lesták Máté (Bp.), Baka Dorián (Bp.), Nagypáti Eszter, Péter, Anna (Baja), Lami Rebeka (Tuzsér), Mészár Gyuláné (Tiszaszentimre), Rück Henrikné (Komló), Debreczeni Istvánné (Bp.) Zabó Gézané (Orgovány), Láng Lajosné (Eger), és további 82-en, akik a keresztrejtvényvel együtt küldték be megfejtésüket. Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.



Olvasóink írják

A szerkesztőség minden tagjának és külön dr. Sajben Klára testvérnőnek kívánok erőt és egészséget, és a jó Isten áldja meg gazdagon a munkáját, hogy még sokáig forgathassuk rejtvényei által is a Bibliát.

(Vné – Pécel)

*

Én is köszönöm ezeket a rejtvényeket. Nagyon hasznos dolognak tartom, hogy jobban megismerjünk egy-egy történetet, többet lapozgassuk a Bibliát. Köszönöm a munkájukat. (BF.)

*

Szeretném megosztani a testvérekkel azt az örömet, és Isteni gondviselést, amit megtapasztaltam. Férjem halála (2005) óta sok dologgal kellett egyedül megbirkóznom, de nap-nap után megéreztem Isten vezetését és gondviselését. El tudtam fogadni Isten akaratát és nagy békeséget kaptam tőle, ami naponként meg erősít és vezet. (NMné, Baja)

*

Nagy öröm volt számomra, hogy múlt év augusztus 20-án ott lehettem Tahiban. Ez részemre csak ritkán adatik meg, ezért nagyon hálás vagyok a jó Atyának. Sok áldásban volt részünk ott. Voltak velünk testvéreink a gyülekezetből, akik most voltak ott első alkalommal és nagyon jól érezték magukat. Ezek a testvéreink nemrég tértek meg a világból, és hála az Úrnak, nagyon jól érzik magukat a gyülekezetben.

Hála a jó Atyának, hogy nekem is segítségül volt az elmúlt évben. ... Szüleink házából szeretném Szeretettóthont kialakítani. Ezt felajánlottam a Gyülekezetnek, hogy egyelőre 5-6 testvérnőnek kényelmes lakása lenne, akik ott laktának velem. A gyülekezet is közel van és vannak testvéreink magányosak, vagy akiknek a gyermekeik nem hívők, akiknek jó lenne közel lenni a gyülekezethez. Ezért imádkozunk, hogy ha az Úr akarata ez, akkor tudjuk, hogy fog segíteni abban is, hogy majd idővel bővíteni is tudjuk, mert csak a mai gyülekezetünkben van 10 testvér, akinek ez jó lenne.

(Örülök, hogy a Jó Pásztor munkatárcaival is találkozhattam, és most már mint ismerős testvéreknek írhatom a levelet.)

(BE – Komárno)

Nagy örömmel fogtam hozzá már az elmúlt számban megjelent rejtvényekhez is.

Öröm volt forgatni a Bibliát, és más kedves igéket is megtalálni közben.

Régi kedves Bibliámat is elővettem, amelyet még Kirner A. Bertalan testvértől kaptam 1957. február 24-én.

Két évvel azelőtt, 1955 pünkösdjén Gergely Miklós testvér által történt a bekerítésem. Hálás vagyok Istennek, szüleimnek és a meleg, testvéri lelkületű Békés Szív utcai gyülekezetnek, hogy vezettek, irányítottak. Nagyon komolyan foglalkoztak velünk, gyerekekkel, és így gyorsan gyarapodott a bibliáisme-retünk. A vasárnapi iskolai foglalkozásokra sok-sok bibliaverset megtanultunk, amelyek most is segítségül vannak egy-egy nehéz helyzet megoldásában. ... Sok próba volt az életemben, de érzem mennyei Atyánk gondoskodó szeretetét. Mindig van testvér, akivel együtt tudok imádkozni. Ez nagyon megnyugtató. Köszönöm, hogy kapom a Jó Pásztor-t. Olvasom, többször előveszem. Mindnyájukra Isten áldását kívánom! (NFné Gödöllő)

*

Hálás vagyok, hogy a Testvérek mindig töreksenek írásaikkal növelni hitünket. Gazdagítani szellemiségünket Isten csodás dolgai megismerésében. Egy-egy élettörténet bátorít a mai élethelyzetekben az Istenre figyelésre. A rejtvény is mindig elmélyült iget tanulmányozásra indít. Köszönöm. (Ené Érd)

*

Mindig nagy örömmel várom a Jó Pásztor újságot. ... És „Szőkepuszta” mindig drágább lesz... Édesapám keze munkája is benne van az imaházában. Nagy öröm, hogy unokáimat vihetem a nyáron, ez csodálatos. Azért imádkozom, hogy Isten Szentlelke lakjon minden szívbe, aki Szőkepusztára belép. (Rné - Komló)

*

Az alábbiakban két kedves olvasónk versét közöljük.

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

Jézus ma hív

Szöveg és dallam: Almási Mihályné (1957)

Rubato

Harmonizálás: Tóka Szabolcs (2007)



1. Jézus ma hív, és Jézus még ma vár. Szíveden, mondd, mért
2. Azt mondja Ő: "Fogadd el üdvödet!" Azt mondja Ő: "Add
3. Most még Ő kér, de te kéred majd Őt Utolsó nap, az
4. Most mondja még: "Fogadd el üdvödet!" Most mondja még: "Add

oly erős a zár? Szívedet - mondd - mért tartod zárva még?
nekem szívedet!" Azt mondja Ő: "Légy egész enyém már!"
égi trón előtt. Sírva kéred: "Bocsáss meg Jézusom!"
nekem szívedet!" Most mondja még: "Légy egész enyém már!"

Jézus ott áll: Ko - pog - tat ré - ges - rég.
Azt mondja Ő: "Ka - rom ki - tár - va vár!"
És fe - lel Ő: "Ké - ső, már nem tu - dom."
Most mondja még: "Ka - rom ki - tár - va vár!"

Vallomásom

Máté evangéliuma 3. rész

Még időm vonatán
halad a vers a posta.
S KI helyünket meghatározta
Kezdve Golgotán át,
sírját üresen hagyva nekem,
a bűnre hajlónak, Igéjéből
mennyeikben megalapozta

Vallásos talált nevem nincs –
Jézusban hívő a vallomásom,
és engedelmes követése a Kincs ...
Életemben Ő, a legmagasztosabb Fő,
s minden emberre kiható kegyelme,
mi vétkeink miatt egyedüli Megmentő.
Emiatt teljes szívünk od'adása
Az IGAZ ÁLDOAZTÁNAK ára.
Putnoki Győző (Gyula)

Követlek Uram...

Követlek, Uram, de előbb engedd...!
Követlek, de nézd el nekem...!
Követlek, de...
És Jézus így felel:
„Aki az eke szarvára teszi a kezét,
Háttra ne tekintsen!
S ha hátra néz,
Üdvössége nincsen.”

Ifjú élettel barázdába álltam,
Feszült izmokkal szorítom az ekét.
Nem akarok tudni semmi másról, Uram,
Csak rád nézni, s haladni feléd.
Követlek téged feltétel nélkül.
Nem sorolok fel semmilyen kifogást,
Szántok, vagy vetek, ha ezt bízod rám,
S várom a dicső aratást.
Czibula János (Baja)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
	15				16					17				
18				19				20		21		22		23
24				25				26		27		28		
29			30					31			32		33	
34		35								36		37		
		38				39	40		41	42				
43	44				45			46		47				48
49				50	51			52		53			54	
55			56		57			58			59			
60			61	62		63		64		65			66	
			67			68		69		70			71	
			72				73	74			75			
			76											

Helyes megfejtést küldték be: Csercsa Sándor (Gigánd), Dan Imre (Komló)*, Kovács Bálint (Újkígyós), Dr. Maczkó Márton (Miskolc), Polányi Károlyné (Bp.)*, Kovács Irméné (Ráckeresztúr)*, Kalmár Gyula (Békes)*, Koncz Zoltán (Bp.)*, Lőrincz Jánosné (Bp.)*, Mayer Imre (Dunaújváros), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter)*, Ruzsa Eszter (Méhkerék)*, Lukács Péterné (Tét), Gyaraki Mihályné (Békes)*, Czup Elekné (Debrecen)*, Jámbor Ferencné (Debrecen)*, Sölich Benedekné (Vácduka), Prodán Réka (Vácrátót), Lomjanszki Jánosné (Órbotyán), Pauló Pál (Órbotyán)*, Nuszbaum Ferencné (Gödöllő)*, Gulyás Ernőné (Bp.), Szabó László (Újkígyós)*, Surányi Pál Istvánné (Dunaharaszti)*, Vajda Jánosné (Orgovány), Dan János (Békes)*, Dobner Béláné (Bp.)*, Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyér), Galambos Gábor (Gödöllő)*, Szádeczki József (Veresegyház)*, Mokán Péterné (Kétegyháza)*, Spangenberg Rüdolfné (Komló)*, Juhász János (Kiskunhalas), Daniné Alvári Aranka (Pécs)*, Czibula Istvánné (Albertirsa), Madarász Dezső (Pécs Somogy), Marton András (Bp.), Varga Lajosné (Bp.)*, Mihály Sándor (Szada)*, Polányi István (Bp.)*, Vasas Margit (Tatabánya), Tóthné Szűcs Csilla (Békes)*, Fekete Albert (Déaványa), Radványi József (Sajóecseg)*, Kalmár Lúcia (Kiskőrös)*, Bárány Bertalané (Órhalom), Ilyésné Katona Ibolya (Pécel)*, Deszk Mihályné (Acsa)*, Mainár Zoltán (Dunavecse)*, Barta Gyuláné (Mezőkövesd), Csufor Gyuláné (Noszvaj)*, Hegyes Lajosné (Kunfehértó)*, Tassi Lászlóné (Dömsöd), Pálfi Józsefné (Szalkszentmárton), Gyurján Istvánné (Kiskőrös)*, Dr. Varga Lászlóné (Pécel)*, Grész Györgyné (Kétegyháza)*, Török János (Tábd), Tóth Istvánné (Dunakeszi)*, Pásztor Józsefné (Miskolc)*, Lisztes Tibor (Berettyóújfalu), Vincze Jolán (Domoszló)*, Györi Árpádné (Szada)*, Varga Nándorné (Rácalmás)*, Balajti Mátýásné (Isaszeg)*, Györi Krisztina (Kiskőrös)*, Kustán Jánosné (Dunaújváros)*, Marton Tibor (Pásztó), Sóvágó Antal (Hajdúböszörmény)*, Horváth Béláné (Szada)*, Káldi Istvánné (Beregszász)*, Szabó Sándor (Veresegyház), Baka Sándor (Bp.), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Vesznyiné Ács Magdolna (Pécel)*, Róza Tiborné (Kiskőrös)*, Farkas János (Kiskőrös)*, Bathó Pál (Dunaharaszti)*, Kerekes Béláné (Mágocs)*, Lisztes András (Albertirsa)*, Pálmai Zoltánné (Szokolya)*, Kalla Sándorné (Fót)*, Petrik Istvánné (Tard)*, Szűk Tibor (Miskolc)*, Tömöriné Révész Magdolna (Hajdúböszörmény)*, Kamenszki Józsefné (Pécel), Nagypáti Tibor (Baja), Trenka Józsefné (Nógrádmegyér), Barát Irméné (Nyíregyháza)*, Ruck Sándor (Bp.), Révész Barnáné (Tuzsér), Szolga Benjámin (Alberttelep), Sándor Mária (Bp.)*, Ecsedi Istvánné (Erd), Bolemányi Jánosné (Kiskőrös), Andrácsik Andrásné (Felsőpetény)*, Ábrahám Sára (Alsógöd)*, Andrácsik Márk (Szód)*, Hodoszó Jánosné (Méhkerék), Bathó Erzsébet (Komárom)*, Tóth Lajosné (Debrecen), Schumann-né Veszolovszki Ágnes (Monor)*, Martron Sándorné (Tahi)*, Dan Gyuláné (Bodrog)*, Péter Gábor (Bp.), Neuheiser Jánosné (Borjád)*, Bácsi Lajos (Karcag), Borbíró Józsefné (Törökszentmiklós), Kovács Sándorné (Miske)*, Serestyén Gyula (Debrecen), Török Sándor (Debrecen)*, Csercsa Péter (Debrecen), Merkl Ottóné (Bp.), Schmal Henriké (Bp.)*, Taga Jánosné (Tuzsér)*, Bukács Józsefné (Oroszlány), Sáfri János (Pécel)*, Molnár Dávidné (Pécel)*, Juhász Tiborné (Balatonszemes), Gáncse Mihályné (Kétegyháza)*, Virág István (Irk), Tóth Antalné (Hajdúböszörmény)*, Gaál Miklósné (Tard)*, Nagy Mihályné (Baja), Zsrai Jenő (Pécel), Vitális Istvánné (Irk), Bohus Lenke (Szalánta), W. A. Kmethy Anikó (Anglia)*, Bozsóky Ferencé (Székesfehérvár)*, Bócsa Sára (Dunaújváros)*, Végh Bálint Sándor (Bp.)*, Barna Rezsóné (Pécel)*, Lang Lajosné (Eger), Bárdos Noémi (Pásztó), Szűcs Leventéné (Békes), Bednár Krisztiáné (Bp.).

A csillagaj megjelölt testvérek nemcsak a keresztrejtvény megfejtését küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is választottak. Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

KERESZTREJTVÉNY

A rejtvény egy ismert igevers kezdetét tartalmazza. A bibliai nevek és az igevers az új fordítás szerinti írásmóddal kerültek a rejtvénybe. Megfejtendő a teljes igevers, és az igehely.

Vízszintes: 1. Az igevers harmadik része 15. Korabeli pengetős hangszer 16. Ismert telefonmárka 17. Csak félig fenséges! 18. Képzett tinó 19. Az ószövetségben gyakran ez az áldozati állat 20. Luxemburgi, román és osztrák autójel 22. Naómi menyje 24. Zenés mulatság 25. Minden kérelem ezzel kezdődik! 26. K-val az elején: szakcséség 28. Ugráló páros betűi 29. Középen eltűnt! 30. Jósias király titkára és írnoka 31. Dávid egyik testvére 33. Básán királya, akit legyőztek az izráeliták 34. Egy fogadalom, amelynek része, hogy a haját nem lehet levágni 36. Zs-vel az elején: láb pihentetésére szolgáló alkalmatlóság 38. Az egyik romlott város 41. Ebbe a városba való az a férfi, akihez Saul a lányát adta 43. Ötösben 45. Házörző 46. Az abc kezdete 47. Énekek ... 49. A Bibliában is gyakran említett hangszer 50. A csend jelzője lehet 52. Internetes elérési útvonal 54. Magukban vannak! 55. Időskorú 57. Szenvedés 58. Vajkészítés mellékterméke 59. A hasüregben található! 60. Kettőzve: magyar város 61. Az egyik zenei hang 63. Bátyó, rövidítve 64. Szolmizációs hang 65. A kígyó neve a Dzsungel könyvében 66. Az izmot köti a csont-hoz 67. Feslik 69. ... State Building (New York híres épülete) 72. Abba az országba való, ahonnan Salamonnak sok ébenfát és drágakövet hoztak 73. Lámek felesége 75. Ez lett Izmáéből, amikor felnőtt 76. **Az igevers negyedik része**

Függőleges: 2. Sámuel apja – az első betűn főlöseges ékezzettel 3. Kipisztít 4. Majdnem erre! 5. Szag páratlan betűi 6. Mózes testvéreé – ford. 7. Ezen a területen telepedtek le Jákób fiai Egyiptomban 8. Kései utód 9. Ennek a folyónak változott vérére a vize 10. Helység Júda déli határánál 11. Zenei hang 12. E-vel az elején: váráról (is) híres magyar város 13. Csúfólódás – fordítva 14. E hely közelében temették el Sámson 18. **Az igevers első része** 19. Jármű lassítására szolgáló berendezés – ford. 21. Pénzkiadó automata 23. **Az igevers második része** 25. Az egyik ifjú a tüzes kemencében – ford. 27. Őt győzte le Józsué úgy, hogy Mózes a kezét felemelve tartotta 30. Jeruzsálem hegye 32. T-vel a végén: mihelyst 35. Üres a ... – nincs pénz 37. A görög abc utolsó betűje 39. Itt fakasztott Isten vizet a sziklából 40. Lévíta, akinek a házában őrizték egy ideig a szövetség ládáját 41. Palesztina egyik tartományába való 42. Férfi, aki fivérével Mózes ellen lázadt 44. Mózes öt könyve 48. Zofónias próféta apja 51. Igevégződés 53. Angol nem 56. Halk, sűrűlő hangot ad – ford. 59. Itt élt Ábrahám, mielőtt Kánaánba költözött 62. Farónk darabja! 65. R-rel a végén: kapcsolatai révén elintéz valamit 67. SFA 68. Saul apja 70. Szín az arcon 71. Csapadék 74. Délelőtt – rövidítve

Beküldendő: az igevers és az igehely

Beküldési határidő: 2007. április 30.

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése: Megbocsátom az ő bűneiket és vétkeikről többé meg nem emlékezem. (Jeremiás 31:34/b.)


JÓ PÁSZTOR
A JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY LAPJA

Kiadja:
 JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
 PMB 12. PK 60.255/2002/4.
 Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.
 Adószám: 18696619-1-13
 Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413
 Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279
 E-mail: jopasztor@baptist.hu
 Internet: www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: dr. Almási Mihály
 Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor
 Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.
 Nyomás: Mátyus Bt.
 HU ISSN 1786-268X